

Seminariernas matematikprov.

Från en aspirant till seminarium har framställts följande fråga:

Får ekvationer användas för lösandet av räknexempel givna i matematikproven vid tentamen till folkskoleseminarium?

Anledningen till min fråga är att Hermods Korrespondensinstitut i sin "Kurs för inträde vid folkskoleseminarium" också uppger ekvationsläran, och jag undrar nu, om den behöver genomgås eller ej samt om man får tillfälle att förhöras därpå i och för överbetyg.

Frågan kan givetvis besvaras ur olika synpunkter. Seminariektorn Gösta Setterberg besvarar den sålunda:

Stadgan kräver för inträde i klass I insikter i aritmetik och enkla geometriska beräkningar men ej i ekvationsläran. Därför ha vi här enats om att före provräkningen till inträdet säga ifrån att inga uppgifter få lösas med ekvation. Och till en lösning medelst ekvation tages ej hänsyn vid betygssättningen. Detta synes oss vara det enda riktiga, ej blott emedan det är att följa lagens bokstav, utan emedan ett motsatt förfarande vore att allt för mycket gynna den, som läst en dryg kurs men saknar den begåvning, en folkskolpojke från landet mången gång visar sig äga. Fordringarna för de finare betygen hålla vi sålunda högt genom att ge en del tankekrävande exempel på den föreskrivna kursen och ej genom någon överkurs. Och jag vill hoppas att det går till likadant vid övriga seminarier.

För att även få ett uttalande från folkskollärarhåll ha vi vänt oss till hr L. J. Mårtensson, som yttrar:

Det ligger något sunt i att försöka göra den begåvade rättvisa även i det fall, då han ej kunnat skaffa sig en så omfattande utbildning, som andra ha. Av flera skäl är det dock ej säkert att detta sker bäst på det sätt, som här ovan omnämnts. Det borde för den begåvade vara nog rättvisa att få se sin lösning godtagen. Under alla förhållanden torde man ej kunna säga att lagen förbjuder användandet av ekvationer vid lösande av inträdesprovets uppgifter. Man måste även komma ihåg att den som lärt sig ekvationslära mycket väl kan vara en begåvning, samt att man å andra sidan kan träna sig i aritmetisk lösning även om man ej är ett snille. De vanliga typerna av uppgifter äro ej flera, än att man mycket väl kan "slå i sig" de tillhörande aritmetiska lösningarna. Skulle något seminarium prestera något nytt, komma de förberedande kurserna nog att till ett följande år se till att detta nya ej vidare sätter krokben för den mindre intelligente. Å andra sidan är det även fäfängt att hindra den, som lärt sig ekvationer, att dra nytta av sin kunskap, även om man tvingar honom att prestera en aritmetisk lösning. Han kan ju t. ex. med ekvation kontrollera denna lösnings riktighet. I allmänhet bör man nog endast sätta en elegant lösning framför en mindre elegant, sedan må den elegantare vara aritmetisk eller ej.

Att genom intelligensprov styrka att en person, som man redan funnit vara undermålig, torde alltid vara möjligt, men att med dylika prov bevisa att en begåvad person är det i särskild grad är nog allt för vanskligt. Den bäste kan misslyckas på grund av tillfälligheter. Har en person kunnat inhämta ekvationsläran, så är väl det ett så goft bevis på åtminstone normal begåvning att man kan låta sig nöja i detta fall. Det är ju ej fråga om att utse efterträdare till Edison.

Saken har även en annan sida. Tiden mellan folkskolans slut och inträdet på se-

minariet bör naturligtvis om möjligt utnyttjas på ett sätt som är bäst för den blivande livsuppgiften. Det är då ej alls olämpligt att göra undan en sådan sak som läran om enkla sifferkvationer, i synnerhet då det synes kunna ske på så enkelt sätt som genom en korrespondenskurs. Fyra års vistelse på främmande ort är för en yngling i ekonomiskt beroende ställning så pass ekonomiskt påkostande att seminarietiden ej i onödan bör användas för inhämtande av sådant, som utan för stort besvär kan göras undan i hemorten. Det föreliggande fallet torde även visa att det ej är ovanligt att en inträdessökande till seminarium vid inträdesprovet kan en hel del av ekvationsläran. Det gäller helt visst att söka få likhet mellan de reella fordringarna och de formella vid inträdesproven. Ligga proven allt för mycket under det eleven i allmänhet inhämtat vid provets avläggande så bli de ju knappast några prov. Läggas proven åter allt för högt bli naturligtvis tillfälligheter eller ekonomiska möjligheter i allt för stor grad avgörande, vilket är lika illa. Då Folkskolläraförbundet redan i viss utsträckning tagit ståndpunkt till detta spörsmål och påkallat en bättre ordning, så vågar man hoppas att frågan snart skall bli förmål för behandling på högre ort, då det möjligen kan bli anledning att återkomma. Rådande förhållanden tyckas visa att det ej går an att för länge skjuta denna fråga åt sidan.

Gösta Setterberg

... (Faint text, likely a continuation of the article or a separate note)

... (Faint text, likely a continuation of the article or a separate note)

... (Faint text, likely a continuation of the article or a separate note)

... (Faint text, likely a continuation of the article or a separate note)

... (Faint text above the image)

... (Faint text below the image)

L. B. P. A. Rosvall & Söner
Svea-Handels- och Reparations-AB